

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Βουλή και βούλα

ΑΕΝΑΟΝ

Παρασκευή, 9 Οκτωβρίου 2015

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ελληνική εφεύρεση, από τον εφευρέτη της Δημοκρατίας, η Βουλή είναι προϊόν προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης. Μια είναι η βουλή των Ελλήνων.

«Οι Άγγλοι έχουν δύο βουλές την Άνω και την Κάτω βουλήν, οι Έλληνες δε μόνον μια και αυτήν άνω κάτω».(Εμμ. Ροΐδης).

Η Βουλή αποτελείται από 300 βουλευτές οι όποιοι βουλεύονται, αλλά κυρίως βολεύονται. Τα νομοθετήματα που ψηφίζει η βουλή γράφουν στο τέλος «Ανεγνώσθη, υπεγράφη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους Σφραγίς». Η σφραγίδα λέγεται και βούλα. Η βούλα συνδέεται περισσότερο με το «βουλιάζω» και με τα πεπόνια παρά με το βουλεύομαι. Η σχέση βουλή και βουλιάζω είναι συμπτωματική. Η παράγωγη νομών ευδοκιμεί τα μέγιστα, παράγονται λογής λογής νόμοι, ενίοτε αναιρούντες εαυτούς και αλλήλους, ενώ ενός Νόμου εστίλν χρεία: «Περί τηρήσεως των κείμενων νόμων» (πάλι Εμμ. Ροΐδης).

Δεν είναι τυχαίο ότι για τη Βουλή ο Ροΐδης έχει εκτοξεύσει το πιο βιτριολικό χιούμορ του. Γνωστή είναι επίσης η εισήγηση του για τροποποίηση του κανονισμού της Βουλής με την προσθήκη των έξης άρθρων

1. Οι κύριοι Βουλευταί οφείλουν να μην χρησιμοποιούν τους γρόνθους των ως ρινόμακτρον και ως ρητορικά επιχειρήματα.
2. Οι βουλευταί οφείλουν να είναι κατά το δυνατόν άοσμοι.

ΜΕΡΟΣ Α Βουλή

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Βουλή

ή, Δωρ. βωλά (βούλομαι), Ι. 1. επιθυμία, θέληση, απόφαση, Λατ. consilium, ιδίως απόφαση των θεών, σε Ομήρ. Ιλ. κ.λπ. 2. συμβουλή, σχέδιο, επιδίωξη, στο ίδ., σε Ηρόδ., Αττ.· στον πληθ., σχέδια, αποφάσεις, σε Αισχύλ. ΙΙ. το Συμβούλιο των Γερόντων ή των Προυχόντων, Βουλή, σε Όμηρ., Αισχύλ.· στην Αθήνα, το συμβούλιο των Πεντακοσίων, που ιδρύθηκε από τον Κλεισθένη, σε Ηρόδ., Αριστοφ. κ.λπ.· βουλῆς εἶναι, ανήκω στο Συμβούλιο, εἶμαι μέλος του Συμβουλίου, σε Θουκ.

Φράση:

Εδοξε τη βουλη και τω δήμω

Ως ειδεν ο Πεζάστρατος ,πραμα, που δεν ολπιζει,

Εμπαινει σ'άλλο λογισμο, σ'αλλη βουλή γυριζει.306.217

Ομοηχο

Βολά (από το βολή < βάλλω) ομόηχο του Δωρικού βωλά. Σημαίνει φορά, επανάληψη, και απαντάται στο επτανησιακό ιδίωμα. Λένε μια βολά, άλλη βολά, προηγουμένη βολά. Χαρακτηριστικός επτανησιακός όρκος : «Αν λέω ψέματα να ροκανίσω τα κόκκαλα της νόνας μου» (και κατ' ιδίαν, μурμουρίζοντας): «αγκαλά και δεν έχει γιατί τση τα ροκάνισα την προηγουμένη βολά».

Παρεμπύπτον Σχόλιο

Η παρανόηση από ομόηχα του βουλή ⇔ Βολή δημιούργησε και το λογοπαίγνιο που άθελα του δημιούργησε ο «Εθνάρχης» Κ. Καραμανλής με την κακή προφορά του: **‘κύριοι Βουλευταί’** . Σκωπτικός ετυμολογείται από το βολεύομαι, αποκτώ άνεση, ευχέρειαν, εξυπηρετούμαι, με συμφέρει. Πβλ. Του ιδίου «δεν συνηθίζω να όμιλο δια το ατόμόν **μο**»

Αυτή η ευχερεια λέγεται και **κολάι** από το τουρκικο kolay : ανεση, ευχέρεια. Πβλ. Βολεψάκιας, βολεμένος, καλοβολεμένος, θα την βολέψω, βολευεται με τον Χ =σουνσιαζεται, εχει ερωτική σχέση με τον Χ, κ.α.

Τη λέξη **βολή** την παρερμηνεύαμε όταν είμαστε παιδιά και την χρησιμοποιούσαμε αντί για την σειρά μου για να παίξω. Δεν την βλέπαμε γραμμένη και πιστεύαμε πως είναι το βολί, ουδέτερο. Πχ «στο άλλο **βολί** θα σε κερδίσω»

Παράγωγα

Βουλεύω

Α. Ι. συνεδριάζω, αποφαινομαι, λαμβάνω μέτρα· και στους παρελθοντικούς χρόνους, έχω συλλογιστεί και επομένως, καθορίζω, αποφασίζω.

1. απόλ., οἷος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι, όπως ακριβώς θα ήταν στο συμβούλιο ή στη μάχη, σε Ομήρ. Οδ.· ἔς γε μίαν βουλεύσομεν (ενν. βουλῆν), θα συμφωνήσουμε σε ένα κοινό σχέδιο, στο ίδ.· στους πεζογράφους, αυτή η σημασία ανήκει κυρίως στη Μέσ.

2. με αιτ. πράγμ., σχεδιάζω, μηχανεύομαι, σκέφτομαι για κάτι, σε Ομήρ. Οδ., Ηρόδ., Αττ. — Παθ., με Μέσ. μέλ., αόρ. α' ἐβουλεύθην, παρακ. βεβούλευμαι, εἶμαι αποφασισμένος, σε Αισχύλ. κ.λπ.· τὰ βεβουλευμένα = βουλεύματα, σε Ηρόδ.

3. με απαρ., αποφασίζω να πράξω κάτι

Βουλή και βούλα

II. δίνω γνώμη, παρέχω συμβουλή·

III. στους πολιτικούς συγγραφείς, είμαι μέλος της Βουλής, ιδίως, είμαι μέλος της Βουλής των πεντακοσίων στην Αθήνα.

B. Μέση φωνη βουλευομαι.

1. απόλ., σκέπτομαι ατομικά, αποφασίζω.

2. με αιτ. ορίζω κάτι από μόνος μου, αποφασίζω

3. με απαρ., αποφασίζω να πράξω, σπανιότερα με δευτερεύουσα πρόταση, *βουλεύομαι ὅπως...*, σε Ξενοφωνα: «ὁ δ' ὡς ἀπήλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθείς, **βουλεύεται** ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῶ ἀδελφῶ, ἀλλά, ἦν δύνηται, βασιλεύσει ἀντ' ἐκείνου»

βουλήεις, -εσσα, -εν

αυτός που έχει σωστή γνώμη (βουλή) , συνετός, σε Σόλωνα.

βούλησις, -εως, ἡ

I. θέληση, επιθυμία, επιδίωξη, σκοπός, η πρόθεση κάποιου, σε Ευρ., Θουκ. κ.λπ.

II. σκοπός ή νόημα ενός ποιήματος, σε Πλάτ.

βουληφόρος, -ον

(βουλη + φέρω), αυτός που εκφέρει γνώμη, αυτός που έχει άποψη, αυτός που συμβουλεύει, συμβουλάτορας.

Ετυμολογία:

Από το αρχαίο ελληνικό ρήμα **βούλομαι**, (παρ. *έβουλόμην*, και Αττ. παρ. *ήβουλόμην*, μέλ. *βουλήσομαι*, Παθ. αόρ. *α' έβουλήθην*, Αττ. Παθ. αόρ. *α' ήβουλήθην*), I. αποθ., (είναι *νΒΟΛ*, από όπου *βουλή*), επιθυμώ, εύχομαι, είμαι διατεθειμένος, σε Όμηρ. κ.λπ.

II. Αττ. χρήσεις·

1. *βούλει* ή *βούλεσθε* με υποτ.· προσθέτει έμφαση στην προσταγή· *βούλει λάβωμαι*, θέλεις να πιάσω, σε Σοφ.

2. *εί βούλει*, ευγενική έκφραση, όπως το Λατ. *sis (si vis)*, αν ήθελες, σε παρακαλώ, στον ίδ. Πβλ. Γαλλικό *si vous voulez = s' il vous plait* – παρακαλω.

3. *ὁ βουλόμενος*, Λατ. *quínis*, ο πρώτος που προσφέρεται, που θέλησε, σε Ηρόδ., Αττ.

4. *βουλομένω μοι έστι*, Λατ. *nobis volentibus est*, με απαρ., είναι σύμφωνο με την επιθυμία μου να..., σε Θουκ.

5. εννοώ αυτό και αυτό· *τί βούλεται εἶναι*; Λατ. *quid sibi vult haec res?*σε Πλάτ.· από όπου, *βούλεται εἶναι*, προφασίζεται ή παριστάνει πως είναι, θα ήταν διατεθειμένος να είναι, στον ίδ.

III. ακολουθούμενο από το *ή*, προτιμώ· (αντί *βούλομαι μάλλον*, καθ' ὅσον κάθε επιθυμία περιλαμβάνει προτίμηση)· *βούλομ' έγώ λαόν σόν εμμεναι ή άπολέσθαι*, θα προτιμούσα να διασώζονταν οι άνθρωποι παρά να πέθαιναν, σε Ομήρου *Ιλιάδα*.

Φράση

τις αγορεύειν βούλεται;

Το εκφώνουσε ο κηρυκας στην Βουλη των 500 στη Αθηνα (500 χασομερηδες αντι των σημερινων 300). Ολοι μπορούσαν να μιλησουν οσο τους επετρεπε η κλεψύδα. (το κλεψ –κλεψ μηπηκε νωρις στο αιμα των βουλευτων).

Πως εβουληθης κ'ειπες το , λωλε μισαφορμάρη,

Γυναικαν του Ρωκριτος την Αρετη πάρη;

306.218

Βουλή και βούλα

Ομόρριζα

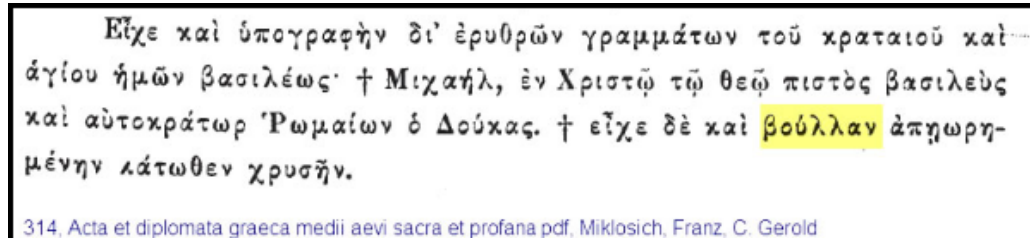
βουλητός, -ή, -όν

(βούλομαι), αυτός που πρέπει κανείς να θελήσει, να επιθυμήσει· τὸ βουλητόν, το αντικείμενο της επιθυμίας, σε Πλάτ., Αριστ.

ΜΕΡΟΣ Β Βούλα

ΣΗΜΑΣΙΑ:

1. Σφραγισμένο δισκίο από μόλυβδο ή άργυρο ή χρυσό που κρεμόταν από επίσημα έγγραφα.

2. Το ὄργανο με το οποίο σφραγίζεται κάτι κν. σφραγίδα:
3. Αν1. + Περί τον χρυσοχόν οπού ποιεί άνομας βούλλας (Ασσίζ. 2213)· (βλ. βουλωτήριον)
4. Το αποτύπωμα της σφραγίδας
5. Αν2 + απήρεν μαρτυρίες εγγράφως με τες βούλλες τους (Χρον. Μορ. Η 8125).
6. Στίγμα
7. Κυριολεκτικώς Σημαδι στο δερμα μετά την επιβολή της ποινής του στιγματισμού
Επειδή ο στιγματισμένος εκαυτηριάζετο[*] με πυρωμένο σίδηρο παρόμοιο με βουλωτήριο. (Μεταφ.): ηθικό στίγμα όνειδος, μάρκα, μούτρο
8. Επίσημο έγγραφο σφραγισμένο: (Λίμπον. 307).
Πχ. Η βούλα του πάπα =το έγγραφο ολόκληρο.
9. Ύφασμα με το οποίο δένονται τα μάτια, «τυφλοπάνι»: ο (Διήγ. Βελ. χ 136).
10. Bulla κόσμημα που κρεμούσαν οι ρωμαίοι στο λαιμό^[1]

*) Καυτηριάζω = Καίω με ένα καυτό σίδηρο για να στιγματίσω , ή να αναισθητοποιήσω κάποια περιοχή του σώματος. (πβ. εικόνα στιγματισμού αλόγου στην Αμερικάνικη Δύση) . Ο στιγματισμένος με αυτον το τρόπο λέγονταν **σιδερωμένος** και το «**καυτηριάζω**» λεγονταν και «**σιδερωνω**». Ο άξιος να σιδερωθεί λεγονταν «**μούτρο για σιδέρωμα**» και αργότερα απλώς «**μούτρο**», κατά συνεκδοχή «**μάρκα**» .

Σήμερα λέγεται με την έννοια του στιγματισμού, δηλαδή της δημόσιας κατάδειξης μιας απαράδεκτης κατάστασης, συμπεριφοράς πχ. Ο πρόεδρος καυτηρίασε τον κ. Χ για την συμπεριφορά του.

Παροιμία: του μπαμπά μας η σακούλα βάζει καθενός μια βούλα.

ΣΥΝΩΝΥΜΟ

στηλιτεύω.

Εγγράφω κατηγοριών ή κατάρα σε μια στήλη αλλά και βασανίζω σε μια στήλη.

Σήμερα λέγεται με την έννοια επικρίνω, κατακρίνω, κατηγορώ, καταδεικνύω την ενοχών ή το σφάλμα κάποιου

ἱερέων ἐπαινεσάντων στηλιτεῦσαι τὴν κατάραν.

Βουλή και βούλα

Πλούταρχος - Φύλιππος

LSJ

<http://stephanus.tlg.uci.edu/ljs/#eid=99538&context=ljs&action=hw-list-click>

Screen clipping taken: 11/3/2013 5:15 πμ

Από του

στίξαν στίγματα, στίξας στίγθεις, σπιγματίας, ἀπὸ δὲ τῆς στήλης ἐν-
ἐγραψαν, ἐστηλίτευσαν, ἐστηλίτευμένος κατεστηλίτευμένος, ἐστηλο-
κοπημένος· οὕτω γὰρ Ὑπερείδης (fg 239 BI).

LSJ

<http://stephanus.tlg.uci.edu/ljs/#eid=99538&context=ljs&action=hw-list-click>

Screen clipping taken: 11/3/2013 5:12 πμ

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΑ

Λατινικά bulla, sigillum (Δημώδες Λατινικό) < καλασικό Λατινικό sigillum < υποκοριστικό του signum =σημεῖον > σιγγίλιον (Βυζ).

Ιταλικά bolla, suggelo

Bollato > francobollo = γραμματόσημο, bollettino > μπυλιέττο = επισκεπτήριο, (επτ. Ιδ.) μπου-
λετί

Γαλλικά billet

Αγγλικά seal, bill

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

Ανάλογα με το υλικό κατασκευής των δισκίων της βούλας (σημασία 1) είχαμε:

Χρυσός (χρυσόβουλο)

Ἄργυρος (αργυρόβουλο)

Μόλυβδος (μολυβδόβουλο)

Περί του σφραγίσματος ιδιαίτερη μνεία γινόταν και στο ίδιο το έγγραφο

νά διαφεντεύουν αὐτοὺς . . . πάσης νόμοις καὶ δικαστηρίοις. διὰ
γὰρ περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν ὠρίσασμεν καὶ ἐγεγόνει
πρὸς αὐτὸν τὸ παρὸν ἡμέτερον περιβελέτιον, γραφὲν ἐν Ἀθήναις
μηνὶ Ἰανουαρίῳ εἴ, Ἰνδικτιώνος ι', ἔτους ς' ἔν-
νενηχοστοῦ πέμπτου, καὶ ἐβουλώθη μετὰ τῆς ἡμετέρας βού-
λας εἰς ἀσφάλειαν πάντων τῶν ὁρώντων.

Και σε άλλο

καὶ γραφὲν ἐν Ἀθήναις καὶ διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ βεβαί-
ωσιν ἐβουλώθη καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας κάτωθεν κρεμαστῆς βούλης ἐν
μηνὶ ἀγούστῳ ς' καὶ Ἰνδικτιῶνι εἴ ἔτους 6945.

Σημ: **κρεμαστής βούλης**] δηλ. απαιωρημένης εκ μίρινθου, κρεμασμένης από σπόγγο.

καὶ εἰς μείζονα ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν τῶν εἰρημένων τρεβῶν ἰδίᾳ ἡμῶν χειρὶ ἐρυθροῖς γράμμασιν ὀπεγράψαμεν καὶ ἡμετέρα χρυσῆ βούλλη ἀπηωρημένη κατοχυρωθῆναι ἐποίησαμεν καὶ προσετάξαμεν, ἃς τῷ προειρημένῳ ἀποκρισιάρῳ, συνδίκῳ καὶ ἐπιτρόπῳ δεδώκαμεν, ἔχοντες παρ' ἡμῖν ἐτέρας ὁμοίας τρέβας τὴν αὐτὴν περίληψιν ἐχούσας καὶ κατωχυρωμένας τοῦ κοιμουνίου Βενετίας καὶ τοῦ εἰρημένου κυροῦ ἀποκρισιαρίου καὶ συνδίκου βούλλη κηρίνη τῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου εἰκόνοσ ἐντετοπωμένης, ἃ δὴ πάντα καὶ ἕκαστα τὰ ἀναγεγραμμένα ἐγένοντο ἕτε· ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ εἰκοστῷ τρίτῳ, ἰνδικ-

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ:

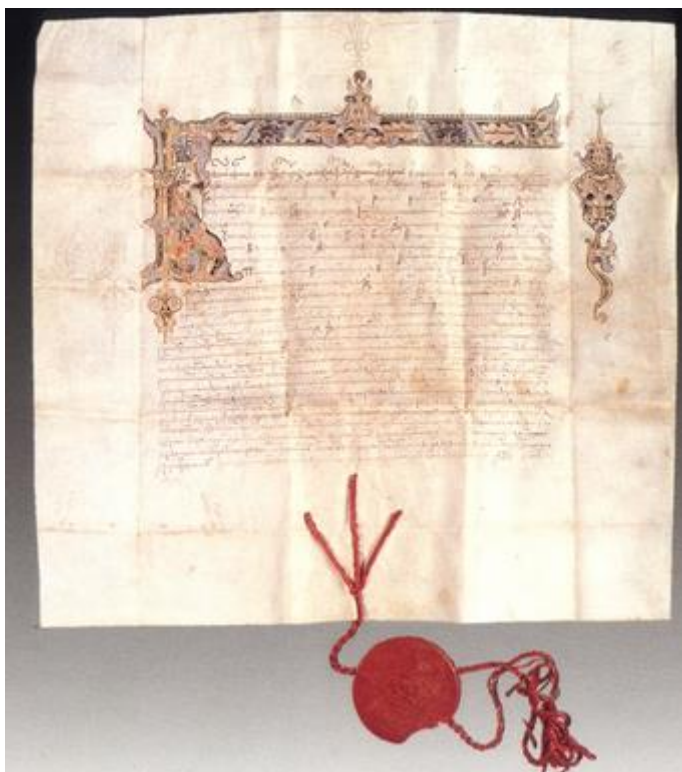
Από το Λατ. **Bulla** = κόσμημα θύρας ή ζώνης^[171.379].

Δεν πρέπει να αποκλεισθεί και η ετυμολογία από το **βουλίζω, βολίζω= βυθίζω**, (μτγν. **Βουλιάζω**> Βουλιαγμένη) αφού η μήτρα της σφραγίδας **βυθίζονταν** στο εύπλαστο υλικό (το λειωμένο μολύβι ή ασήμι ή χρυσάφι ή στον Ισπανικό κηρό, το **βουλοκέρι**). Αλλά και από το **βούλομαι** γιατί η έγγραφη βούληση του συντάκτη παγιώνονταν με την επίθεση της σφραγίδας του. Και οι δύο προτεινόμενες ετυμολογίες θα απαιτούσαν την γραφή με ένα λάμδα.

[μτγν. ουσ. βούλλα. Η λέξη απαντάται και σήμερα (ά. γρ. βούλα)]

ΕΙΚΟΝΕΣ

1

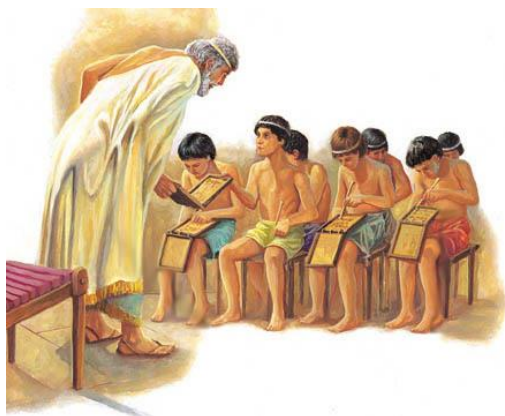

2

3

ΑΡΧΑΙΑ ΤΑΞΗ ΜΑΘΗΤΩΝ

Βουλή και βούλα

4

Βουλωτήριο των εσχάτων χρόνων

5

Βούλες βουλωτήρια

Βουλή και βούλα

Κάθε αξιωματούχος, που συνέτασσε έγγραφα είχε μαζί του τη **σφραγίδα** του, διαθέσιμη ανά πάσα στιγμή και διασφαλισμένη από κλοπή ή παράνομη χρήση. Ήταν υπό μορφή δακτυλιδιού (5.1, 5.3), η αναρτημένη στο λαιμό του ως περιδέραςιο (5.2).

Η σφραγίδα επί έγγραφου επεδίωκε να διασφαλίσει την αυθεντικότητα του έγγραφου ή να διασφαλίσει τη μυστικότητα του έγγραφου (5.10, 5.11). Τα επίσημα έγγραφα έφεραν σφραγίδα(5.8) ή σφραγίδες (5.9) αιωρημένες δια μινθού ή ταινίας. Ο δίσκος της βούλας ήταν ανάλογος προς την σημασία του έγγραφου και του αξιώματος του συντάκτη. (χρυσός, αργυρός, μολύβδινος, με ισπανικό κηρό ή με κοινό κερί. Η σφραγίδα δυνατόν να δημιουργούσε απλά μια παραμόρφωση του χαρτιού (5.12) που γινόταν με ειδικά βουλωτήρια (5.4,5.5,5.6)

6

Βούλα του Ρομπερτ Α της Σκωτίας ~1314 μ.Χ.

Γνωστού ως Ρόμπερτ Μπρους Robert Brus

Συνώνυμα

Σιγγίλιον απο το λατινικό signum = σημάδι σημαίνει σφραγισμένο έγγραφο
Στάμπα

Βουλή και βούλα

Απο το Λατινικο **stare** = καθιστώ κάτι μόνιμο σταθερό (πχ. το έγγραφο) το **stare** προερχεται απο το ελληνικο **ίστημι** = στέκομαι.

Πβλ.

Μας πήγαν στην Ελ-Ντάμπα
μας κόλλησαν μια στάμπα.

Τραγουδάκι των αντιστασιακών που εξορίστηκαν στην Ελ-Ντάμπα (El Dabaa στην Αίγυπτο) από τους Άγγλους μετά την «Απελευθέρωση». . Το στρατόπεδο συγκέντρωσης της Ελ Ντάμπα, «στήθηκε» ειδικά για να «φιλοξενήσει» τους Έλληνες συλληφθέντες από τους Άγγλους και τους υποτακτικούς τους κατά τη διάρκεια των Δεκεμβριανών. (. . .) Όμως, εκτός από το στρατόπεδο συγκέντρωσης, της Ελ Ντάμπα, υπήρξαν και άλλα στη χώρα του Νείλου, όπως το Κασασίν, το Χελουάν, το Καμπρίτ, η Αμρίγια.

Η έννοια είναι και μεταφορική (κοινωνικά φρονήματα) και ουσιαστική. Από τὰ ειδικά ρούχα των κρατουμένων που ήταν σταμπωμένα με εξωφρενικούς χρωματισμούς, τα λεγόμενα «τρελλά»

Ομόηχα

Βούλα

Το υποκοριστικό Παρασκευή είναι του Παρασκευούλα και με αποκοπή του "Παρασκε" μένει Βούλα. Σχηματίζεται κατά τα Βασιλόπουλα - Κούλα.

Πβλ. το τραγούδι «Σε γέλασε Παρασκευούλα μου» .

Μόνο η Παρασκευή και η Κυριακή έχουν όνομα ημέρας της εβδομάδας.

Και αυτή ονομάστηκε πρώτα Κούλα για συντόμευση ή από παρανόηση από το "Κυρία Κούλα".

Τελευταίο εύρημα: το Σούλα από το Κυριακή > Dimanche > Ντιμανσούλα > Σούλα. !

Οι άλλες ημέρες που εκπροσωπούν αριθμούς δεν χρησιμοποιούνται σε ονοματοδοσίες. Το δε Σάββατο είναι ουδέτερο.

Αριθμούς εδιναν στα παιδιά τους οι Ρωμαίοι αλλά όχι με βάση την ημέρα της εβδομάδας αλλά την σειρά γεννήσης τους πχ.

Παιδι Όνομα

2° Σεκουνδος

3° Τερτιος

4° Κουάρτος

5° Κουιντος

6° Σεξτος ή Σίξτος

7° Σεπτιμος ή Σεπτιμιος

8° Οκταβιος ή Οκταβιανός

9° Νοννος

10° Δεκμιος

ΚΟΚ

Βουλή και βούλα

Βούλα

Τοπωνύμιο. Περιοχή της Αττικής και προάστιο των Αθηνών, μεταξύ Γλυφάδας και Βουλιαγμένης. Με παραλία και Λουτρικές εγκαταστάσεις.

Το όνομα από καθίζηση στην πλησίον περιοχή της Βουλιαγμένης όπου και η ομώνυμη λίμνη. Από το βουλιάζω =βυθίζομαι.

ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ

Σφραγίς

Η σημερινή σφραγίδα, η βούλα έντυπη ή με βουλοκέρι. Σημάδι.

Ετυμολογία: από το φράσσω, πεφραγα> φραγίς> σφραγίς όπως μικρός > σμικρός > σμίκρυνση.

Το Μυστήριο του Χρίσματος γίνεται από τον Επίσκοπο ή τον ιερέα δια της σταυροειδούς χρίσεως του Χριστιανού σε διάφορα μέρη του σώματος. Σε κάθε τέτοια χρήση επαναλαμβάνεται η ευχή: «**Σφραγίς** δωρεάς Πνεύματος Αγίου. Αμήν».

Πβλ. Ταινία του Ιγκμαρ Μεργκμαν «Η εβδομη σφραγίδα» εμπνευσμένο από την Αποκάλυψη.

Παράγωγα

Σταμπώνω, σταμπωτός (πβ σταμπωτό ή σταμπάτο ύφασμα) < στάμπα

Στουμπώνω, βουλώνω = εμφράζω (πχ. βούλωσε ο νεροχύτης> ξεβουλωτήρι)

Στούμπος = Κοντός άνθρωπος, όπως ή βούλα αφού πιεσθεί.

Σκορδοστούμπι =πιεσμένο σκόρδο μέσα σε ξύδι. Απαραίτητο σε κάθε τραπεζι πατσατζήδικου.

Βουλοκέρι = Ισπανικός κηρός.

Βουλωτήριο = το όργανο με το οποίο κατασκευάζονταν τα μολυβδόβουλα (ΕΙΚ. 4)

Μήρινθος

Βλεπε [εικόνα 1](#)

μήρινθος, ή, gen. ου; metapl. acc. sg. μήρινθα, από το μήρινς (cf. ἔλμινς, πείρινς), Ορφικά.Α.597:—κορδόνι, ταινία, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν λεπτή μῆρινθω δῆσεν ποδός II.23.854, cf. 869; μήρινθον ἐπισπασάμενοι Αριστοτέλης, γραμματεῖον μῆρινθω δεδεμένον Ach.Tat.8.12: metapl., εἰ μὴ μῆρινθους ἢ φιλοσοφία περιτέθεικεν Plu.2.333c; fishing-line, Theoc.21.12: hence prov., αὕτη μὲν ἢ μ. οὐδὲν ἔσπασε this line caught nothing, i. e. it was of no avail, Ar.Th.928, cf. Luc. Herm.28; cf. σμήρινθος.

Ο Ησύχιος αναφέρει **μήρινθος**·σχοινίον εκ σπάρτης (post μήρυγμα) αλλά και κατά συνεκδοχην (pars pro toto) η δέλτος δηλ. το ίδιο το γράμμα.)

2. ΣΙΓΙΛΛΙΟΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(Ἔτους 7109 — 5508 = 1601 μ. Χ.)

Ἐπὶ πρωτοτύπου περγαμηνῆς, καλῶς διατηρουμένης. Διαστάσεις: ὕψος 0,54, πλάτος 0,36. Διαστάσεις κειμένου: ὕψος 0,245, πλάτος 0,240. Στίχοι κειμένου 30. Εἰς τὸ κάτω μέρος φέρει ἐξηρητημένην δι' 9 ὀπῶν μῆρινθον, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς τῆν βοῦλλαν ἰ τοῦ Ματθαίου, διαμέτρου 0,042.

Κωστα Ρωμαίου - Η κοκκίνη μηλιά - Συμμεϊκτα

Βουλή και βούλα

Επώνυμα

Βουλόδημος =Πιθανον Στιγματισμένος (Σημασία 4)

Βουλαρίνος = ίσως ο φερων μικρον στιγμα.

Φράσεις

Διαβάξει βουλωμένο γράμμα

Χαρακτηρισμός για κάποιον πανέξυπνο και διορατικό άνθρωπο

Καρπούζια με τη μάχαιρα, πεπόνια με τη βούλα!

Η βούλα στο πεπόνι ήταν μια τριγωνική τομή που γίνονταν από τους υπαίθριους μανάβηδες για να δοκιμάσει ο πελάτης το πεπόνι.

Βούλωστο

βουλωσέ το [ενν. το στόμα σου], σκάσε , E.g. shut-up, Fr. tais-toi, ta guelle, It. crepa

Να γίνει βούλα και να βουλώσει

Το λένε όταν έχει συμβεί ένα πολύ δυσάρεστο γεγονός και εύχονται (και ελπίζουν) όλα να τελειώσουν και να ξεχαστούν , να έχει κλείσει το ζήτημα οριστικά.

Συνεισφορά αναγνώστριας Βούλας Ζούμπου, Φιλολόγου από την Κέρκυρα

Αναφορές

“Ότανε διούν τήν βούλα μου, ίδουνε τήν γραφή μου
Τήν μέρα νύχτα κάνουνε νάρτουν νάνταμωθούμε.“ —
[„Καί πήγαν ἀποκλειστήκαν εστην Νιάουστ’ ἀπό πάνω
Τρεῖς μέραις κάνουν πόλεμο, τρεῖς μέραις καὶ τρεῖς νύχταις.“]

9098.44 XXXα Ο ΣΥΡΟΣ σ. 26 ~ 1755

ΣΗΜ: Εδώ η βουλα = η γραφή . Είναι η συνηθης επαναληψη συνωνυμων λεξεων στα δημοτικά ταγουδια. Πχ. Πιάνει και γραφει μια **γραφή** κι ένα καημενο **γράμμα**.

Σχολιο

Όταν αποφάσιζαν κάποτε οι Κλέφτες να ζητήσουν βοήθεια από κάποια κεφαλοχώρια; Τους έστελναν τότε την παραγγελία, που ήταν πάντοτε γραμμένη σε χαρτί, ορίζοντας το ποσό των χρημάτων ή την ποσότητα του είδους που ζητούσαν (σσ: τέτοια ανιδιοτέλεια οι άνθρωποι...). Όριζαν ακόμη και την ημέρα και τον τόπο, όπου θα έπρεπε να γίνουν παράδοση και παραλαβή. Συνήθως η γραπτή πρόσκληση τέλειωνε με την απαραίτητη προειδοποίηση, ότι αν αρνηθούν οι χωρικοί, τότε οι Κλέφτες θα βάλουν φωτιά στα χωριά τους. Θυμίζει η προειδοποίηση εκείνη τους γνωστούς στίχους του «Κατω στου Βάλτου τα χωριά» :

Συλλογιστήτε το καλά,
γιατί σας καίμε τα χωριά.

Αν οι κάτοικοι δεν συμμορφώνονταν με την πρώτη ειδοποίηση, τότε οι Κλέφτες έστελναν και δεύτερο γράμμα. Αυτή τη φορά όμως το χαρτί είχαν φροντίσει και το είχαν κάψει σε τρεις διαφορετικές μεριές, ή άλλοτε το έκαιγαν και στις τέσσερις γωνιές του:

Πιάνουν και γράφουν μια γραφή σε τρεις μεριές καημένη.

Η ενέργεια αυτή ήταν μια πράξη πολύ εύγλωττη. Εσήμαινε ότι το θέμα επείγει πάρα πολύ και ότι ο κίνδυνος έχει γίνει άμεσος. Η φωτιά, που άρχισε να περικυκλώνει το γράμμα, γρήγορα θα αρχίσει να

Βουλή και βούλα

περικυκλώνει, με τις λαίμαργες πύρινες γλώσσες της, και τα χωριά τους και τα σπίτια τους. Ας κάτσουν λοιπόν να το συλλογιστούν καλά, το τι θα αποφασίσουν.

Μετα την αλωση

Οι σουλτάνοι χρησιμοποιούσαν βούλες κατά τα βυζαντινά πρότυπα:

Την σφραγίδα ταύτην επεμπεν ο νεωστί αναγορευόμενος Σουλτάνος εις τον Βεζίρη, δταν ήθελε 'να 'τόν επικύρωση εις την θέσιν 'του, συνωδευμένη μετ' ιδιοχείρου αυτού έγγραφου· Άπαντες δέ οι υπουργοι, πλην των Ούλεμα, περιέμενον, συνηγμένοι εις το Διβάν-όδασί, την άφιξιν τοδ υπέρτατου τούτου συμβόλου, όπερ ό κομιστής έκράτει υπεράνωθεν τοῦ μετώπου του, ένδεδεμένον εις τμημα μοσσουλινίου. Αμα δέ άνηγέλλετο ή άφιξις αυτού, ή όμηγυρις, προηγουμένου τοῦ Βεζίρη, προεχώρει προς υποδοχήν αυτού άχρι μέσου του προθαλάμου η και της κλίμακος, και έκει ό Βεζίρης, προσκυνησας έδαφιαίως, έλάμβανεν αυτό άπο των χειρών τοῦ κομίζοντος, και άσπασάμενος, και άγγίσας αυτό επί τοῦ μετώπου του ένεχείριζε το έγγραφον τῷ Ρείζ-έφέντη, ός τις τό άνεγίνωσκε μεγάλοφώνως. Ένεδύετο μετά ταῦτα ό κομιστής σαμουρόγουναν, άσπαζόμενος τα κράσπεδα του Βεζίρη, ός τις, άφ' ου έδέχετο τας συγχαρητηρίους προσρήσεις της όμηγύρεως και έπεστρεφεν εις τα ίδι-
α.^{9417.115 [140]}

Αυτή την σφραγίδα επεστρεφε ο βεζυρης όταν παραιτειτο η επαυετο. Οσο όμως την κρατουσε, ακομα και αν ειχε αναγορευθει άλλος βεζυρης, ο,τι σφραγιζε με αυτή ειχε ισχυ και επρεπε να εκτελεσθει. Υπηρχε και παροιμια **οποιος έχει τη σφραγίδα αυτος εινα και ο βεζύρης**^{9417.115 [140]}

Τουρκικά: mührü kimde vezir odur μουχρού κιμδέ, Βεζίρ οδούρ (παρ' ὧ η σφραγίς, ουτος Βεζίρης). Ητον δέ τόσοσ συνδεδεμένη η σφραγίδα στον λαό το αξιωμα του βεζίρη , ώστε και τον Βεζίρη τον ιδιο ονόμαζαν συνεκδοχικά «Βοῦλα» , και ελεγαν: « Η βοῦλα περνᾶ» όταν διέβαινε ο βεζιρης , συνηθως μεταμφιεσμένος και συνοδευόμενος από τον δήμιο !

(πβλ. **οποιος εχει τα γένεια έχει και τα κτένια**)

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1

Τα παιδιά φορούσαν ένα ειδικό μενταγιόν γύρω από το λαιμό τους, που τους δίνονταν κατά τη γέννηση, που ονομάζεται **bulla**. Περιείχε ένα φυλακτό ως προστασία ενάντια στο κακό και φοριωταν με μια αλυσίδα, καλώδιο, ή ιμάντα. Τα κορίτσια φορούσαν bulla τους μέχρι την παραμονή της την ημέρας του γάμου τους, εγκαταλείποντας την μαζί με άλλα τα πράγματα της παιδικής ηλικίας, όπως τα παιχνίδια της. Τα αγόρια φορούσαν bulla τους μέχρι την ημέρα που γινονταν πολίτες. Την εβαζαν τοτε στην άκρη και την αποθηκεύαν προσεκτικά . Η Bulla ενός αγοριού θα μπορούσε να φόρεθει από τον ιδιοκτήτη και πάλι, αν κερδίσει ιδιαίτερες τιμές. Για παράδειγμα, αν ο ίδιος έγινε ένας επιτυχημένος γενικά, και κέρδιζε την τιμή του θριάμβου, φορούσε την bulla του σε τελετουργικές παρελάσεις, για να τον προστατεύσει από το κακό μάτι των ανδρών ή των θεων.

Pasted from <<http://www.crystalinks.com/romeclothing.html>>

Σσ. Θυμιζει το βαπτιστικο σταυρο των Νεωτερων Χρόνων!

Παρασκευή, 9 Οκτωβρίου 2015

ΑΣ3 Βυζαντινό Λεξικό - Copyright© 2014 by Aris Stougiannidis